

schijf nodig is en men begint al twijfels te koesteren over de haalbaarheid van oktober 1991 voor de openingsproductie in het vernieuwde Gentse operagebouw. In Antwerpen wordt de orkestbak vergroot en de toneelruimte verbeterd. Het valse kader dat zich in de toneelopening bevond en dat diende om spots en dergelijke aan op te hangen wordt verwijderd. Hierdoor wordt de scène 120 cm breder en wordt de zichtbaarheid verhoogd. Er komt een nieuw lichtorgel, er wordt iets gedaan aan de verlichting in de zaal en de toegang voor minder-validen wordt vergemakkelijkt.

Het derde luik van de opdracht van Mortier bestaat erin het programma voor de eerste seizoenen op te stellen. In het eerste seizoen zijn al de drie grote artistieke kaders te onderkennen, die bepalend zullen zijn voor de toekomst: het gebruikelijke 'grote' repertoire, de barokopera en de opvoering van hedendaags werk. Aan de belangrijke plaats die de barokopera op ons programma inneemt, is een suggestie van Johan Thielemans zeker niet vreemd. (uit *Etcetera* 16: "Een opera voor Vlaanderen? Waarom?") Het spreekt vanzelf dat wij daarvoor een beroep doen op specialisten van bij ons, die eindelijk de kans moeten krijgen die werken hier scenisch te monteren. Sigiswald Kuijken liep al een tijdje rond met het plan om *L'Infedeltà De-lusa* op te voeren. Dit is wel geen ba-

rokopera, Haydn behoort al tot de klassieke periode. Kuijken had daarover al contacten met Mortier en deze zag nu de mogelijkheid dit plan in het kader van ons eerste seizoen te realiseren. Dit wordt een eigen productie van de Vlaamse Opera, alhoewel La Petite Bande instaat voor de muzikale begeleiding en niet ons eigen orkest. De regie van Philippe Denaël zal waarschijnlijk de historiserende richting inslaan en beantwoordt zo aan de authenticiteit die door Kuijken op muzikaal gebied wordt nagestreefd. *L'Orfeo*, een barokopera van Monteverdi, onder de muzikale leiding van Philippe Herreweghe en in de regie van de Luikse Isabelle Pousseur, is een coproductie met de opera van Montpellier, waar ook de première is doorgegaan.

Hedendaags is natuurlijk het werk van Jan Fabre op muziek van Eugeniusz Knapik. Voor de realisatie van *Das Glas im Kopf wird vom Glas* bestonden er al contacten met de Munt. Mortier vond dat de Vlaamse Opera een meer aangewezen podium was om dit werk te brengen, wat niet wegneemt dat de Munt het later in Brussel kan presenteren.

De overige werken behoren tot het zogenaamde 'ijzeren' repertoire. Hier komt de keuze helemaal uit het hoofd en het hart van Gerard Mortier. Bij een evaluatie van het programma '89-'90 mag niet uit het oog verloren worden dat hij van niets moest vertrekken.

Wie zo'n programma in een paar maanden uit de grond kan stampen, moet iemand zijn die veel mensen in het operamilieau kent. Anders is dat onmogelijk. Zoiets wordt normalerwijze twee of drie jaar op voorhand afgesproken en in elkaar gestoken. Mortier heeft het geklaard in minder dan een half jaar. Dat er een aantal mensen bij betrokken worden met nauwe connecties met de Munt, hoeft dan ook geen verwondering te wekken. De omstandigheden waarin dit alles tot stand moest worden gebracht, waren zeer moeilijk. Toen Mortier in september 1988 met dit werk begon, had hij niets: geen secretaresse, geen blad papier, geen schrijfmachine. Hij heeft dit eerste seizoen letterlijk uit het niets moeten scheppen. Oorspronkelijk was *Rheingold* gepland, maar de regisseur die daarvoor werd aangezocht, moest wegens andere verplichtingen dat project tot later uitstellen. In de plaats is *Jevgenij Onegin* gekomen. Ook *Frau ohne Schatten*, dat oorspronkelijk werd aangekondigd, moest plaats ruimen. *Ariadne auf Naxos* wordt nu de eerste scenische opera-productie die muziekdirecteur Rudolf Werthen zal dirigeren."

Is het niet merkwaardig dat voor de openingsproductie Simon Boccanegra Gilbert Deflo als regisseur gekozen werd? Iemand wiens artistieke ontwikkeling stagneert, terwijl een aantal jonge Vlaamse regisseurs klaar staat om met het grote werk te beginnen?

"Gilbert Deflo is toch de enige Vlaming die zich als operaregisseur in het buitenland heeft opgewerkt? Ook Franz Marijnen heeft in andere landen opera's geregisseerd, maar hij had zijn talent eerst in het theater bewezen, terwijl Deflo specifiek als operaregisseur een internationale reputatie heeft verworven. Mortier heeft hem bereid gevonden zijn naam aan deze openingsproductie te verbinden. Hij keert dit eerste seizoen terug voor *Don Carlo*. Behalve Deflo en Fabre staan er nog geen Vlaamse regisseurs op onze affiche. In de toekomst komen zij zeker aan bod. Dat behoort mede tot de opdracht van de Vlaamse Opera."

U ziet dus in de toekomst een belangrijke rol weggelegd voor jonge Vlaamse regisseurs?

"Zeker. Het is voorbarig nu al namen prijs te geven. Overigens is opera

Philippe Herreweghe
Foto Vlos